Sumonyi Zoltán

A naptár képei – 2024.

December

1. Egy könyvespolc a háttér

A mélykék selyemblúzon a mélykék korongokból
felfűzött hosszú nyaklánc a mellközépig ér.
Szemén aranykeretben ovális szemüveggel
vidáman néz a gépbe, kilátszik fogsora.
Egyedül Ő ül, mert az idősebb unokája
guggol mellette, s férje fölöttük áthajol.
Vagy inkább átkarolja Őt és a hajbozontos
fiút, aki tizenhat éves lesz nemsoká'.
Családi, téli ünnep, karácsony, születésnap,
de itt csak hárman vannak a könyvespolc előtt.

2. A konyhapultnál állva

A konyhapultnál állva üvegcsészét törölget,
ruháját térdig érő fehér köténnyel óvja.
A barna padlócsempén három családtag áll még,
mögötte menye, és a nagyobbik unokája.
Előtte meg a kisebb unoka, szőke hajjal;
a nagy tíz éves elmúlt, a kisebb két és fél csak.
Mindenki szembe néz a fényképezőlencsével,
pedig már elkezdték meg- teríteni az asztalt.
Az érkező tán mondott valami vicceset, mert
nevetnek, mosolyognak ameddig exponál.
A két és fél éves meg komoly, kíváncsi szemmel
figyel, mikor repül ki s honnan, a kismadár.

3. Egy újszülött gyerek sír

Egy újszülött gyerek sír, vagy ásít, vagy csak enne,
de rossz irányba fordul, ha mégis inkább enne,

felénk kitátott szája, oldalra húzott ajka
legelső ösztönével az emlőt keresi,

csak rosszfelé, az anyja fordítaná a pólyát,
elsőszülött fiát most először látja így,

tanácstalan tehát még, s a szájmaszk is zavarja,
nincs egy hónapja sem, hogy elmúlt huszonnégy éves.

4. Tizenöt és fél éves

Tizenöt és fél éves a kisebb unokája.
A kisebb? Hiszen Ő még a válláig sem ér.

Fehér fogat villantó mosoly a fiú ajkán,
fején gondosan borzolt kimódolt frizura.

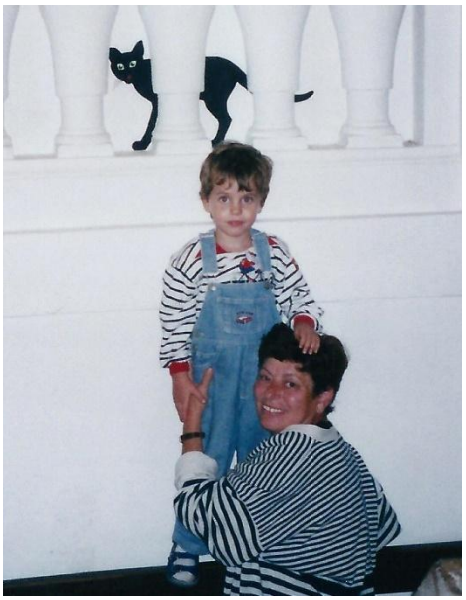
Piros pulóverére nagy matricát vasaltak:
a sportos Mikulás hó- deszkáján érkezik.

Mikulás-est tehát, vagy inkább talán karácsony,
ajándékosztásokkal az éneklés után.

Úgy állnak mégis ketten, egymást úgy átölelve,
minthogyha az utolsó közös karácsony volna.

5. Egy szigligeti fénykép

Egy szigligeti fénykép: A lépcsőfordulóban
a relief-oszlopok közt egy festett macska áll.
A macska feketére, a szeme zöldre festve,
megtévesztően élő a féloszlop mögött.
Alatta ketten állnak: a keskeny korlát szélén
négyéves unokája, míg Ő a fordulón.
Biztos kezekkel tartja azon a peremrészen,
a kisfiú fejével a macskáig felér.
De persze annak háttal, ezért nem néz riadtan,
attól se fél, hogy onnan leeshet bármikor.
Nem is kapaszkodik, csak lazán fogja az őt meg-
tartó kezet, s a hozzá simuló homlokot.

UTÓHANG

Pánik

Eszébe villant, hogy nem
tudja, a hátizsákot,
amit egy éve már nem
hordott a felesége
(abban volt pénztárcája,
a hajkeféje, szájfény)
tehát hová is tette

a barna bőrből készült
kis női hátizsákot?
Vadul keresni kezdte.
A hallban lévő szélső
szekrény felső polcán még
nagyon sok női táska
egymás hegyén, csak épp az
nem volt közöttük! Még egy
helyen lehet, gondolta
szorongva, hogy nem fogja
majd ott se megtalálni.
Aztán meglátta, ott van!
De hát hisz' maga tette
a kisszobában álló
öreg szekrénybe, melybe
a leggyakrabban hordott
ruháit, kiskabátját.

FÜLSZÖVEG

Paganini

Egy versciklus írása közben

mondják hogy Paganini
az ördög hegedűse
a hangszerének húrját
belekből sodortatta
de hát akkor minden húr
juhok beléből csakhogy
ezek halott szerelme
beléből készülhettek
mondták fantáziálva
akik föl nem foghatták
hogy az ő hegedűje
mitől tud úgy zokogni

Bp. 2024. március 22 - szeptember 10.